

Rend és tisztaság a női szállón

Már többször jártunk kint a munkás-szállón, de mindenhol rendet és tisztaságot láttunk, főleg az utóbbi időben. De olyant, mint a leány-szállón, sehol sem tapasztaltunk. „A tisztaság fél egészség” mondja egy régi mondás. Ez nemcsak a testi, hanem a lelki egészségre is vonatkozik. Az ott lakó női dolgozók valamennyien jókedvűek, vidámak és becsületesen elvégzik a munkájukat. Szeptember hónap folyamán a női dolgozók között egyetlen egy igazolatlán hiányzás sem volt — mondja büszkén Szabó néni, a leány-szálló gondnoka. Végigvezet bennünket az izléselesen berendezett kultúrszobában.

Örömmel mutatja a varrógépet, ami a leányok rendelkezésére áll. Csak az a baj — mondja Szabó néni —, hogy nemigen használják. Persze azért van olyan, aki szívesen foglalkozik vele. Ilyen Müller Erzsébet, Sótorny Margit, Dobóds Ilona, aki a múlt héten egy kötényt varrt az egyik társának. A lányok az MNDSZ-szervezettől minden segítséget megkapnak, csak sajnos, nemigen veszik igénybe. Utána végig vezet bennünket a hálószobákban, valamennyi szoba izléselesen és szépen be van rendezve.

A női dolgozók most pótolni akarják mulasztásukat, és szervezik azokat a lánydolgozókat, akik varr-

ni akarnak, az MNDSZ segítségét kéri a tanításra. Megtanítják főzni is a leányokat, akik még nem tudnak, mert ahogy Olasz Mária mondja: „Ha valamelyik férjhez megy, ne kelljen szégyenkezni, hogy még főzni sem tudnak.”

A szálló lakói jól érzik magukat. Nagy Eta azt mondja: „Nagyon szeretek itt lakni, jól érzem magam. Nem is tudom, hogy ha itt kellene hagyni a lányokat, jól érezném-e magam máshol?”

Ez nagy dicséret a szállóra és a benne lakó női dolgozók becsületés, jó munkája után még szebb lesz a szálló, még többet törődnek velük a bányák vezetői.

„Megerszerettük a klasszikus zenét...”

A várpalotai kultúreléti területén a zene a legfejlettebb. A bányának egy 30 tagú zenekara van, amely az utóbbi időben rohamos fejlődésnek indult. Nem is olyan régen csupán ünnepnapokon szerepeltek, most viszont azt látjuk, hogy rendszeresen próbálnak s az utóbbi időben két esetben önálló hangversenyestet adtak. Városunkban szinte egyedülálló lépés volt ez a kezdeményezés, a magasabb igényeket kielégítő műsorok felé. Hogy mi vezette a zenekart az ilyenirányú tevékenység felé, azt Hegyi elvtárs, a zenekar karmestere és vezetője a következőkben mondja el:

„Ezekkel a hangversenyekkel városunk dolgozóinak régi óhaját akarjuk kielégíteni. Azt a feladatot tűztük magunk elé, hogy a várpalotai közönséggel megismertjük és megszerettük a klasszikus zenét. Sajnos, ez nem járt teljes sikerrel, mert előadásainkon nem volt annyi közönség, mint amennyire számítottunk. De erről nem mi, hanem a kultúrotthon vezetősége tehet.”

Tovább beszélgetve Hegyi elvtárral, a zenekar jövő terveiről is izelítőt kapunk: „A kezdeményezé-

sünk jó volt — mondja Hegyi elvtárs —, s ha nem is volt meg a kellő eredménye, tovább folytatjuk. November 19-én egy hangversenyt szeretnénk tartani. Hónapok óta készül erre a zenekar. Műsorra tűztük Erkel Ferenc Hungadi László című operájának nyitányát, a Cigánybáró című operettből több számot és Strauss: Bécsi erdő meséj című művét.”

Hegyi elvtárral való beszélgetésünkben megtudtuk, hogy a zenekar a jövőben még inkább emelni akarja a színvonalas zenei élet megvalósulását. Szeretnék kimenni Hendre és ott műsoros estén elszórakoztatni a bányászokat. Ehhez a tröszt segítségét kéri. Még egy kérése van a zenekarnak az üzemek vezetői felé. Szeretnék, hogyha az üzemekben dolgozó zenészek több lehetőséget kapnának a szereplésre, mert csak úgy tudják megvalósítani, amit tervezték. Ez nem nagy kérdés. Az a véleményünk, hogy az üzemvezető elvtársak tudnak segíteni, valamint a tröszt igazgatósága is hozzá tud járulni ahhoz, hogy a herendi bányászok is élvezhessék a bányász zenekar muzsikáját.

Köszönetnyilvánítás

Folyó hó 16-án megtartott tanácsstag választásánál Nemező Albert elvtárs, kiváló nagy segítséget nyújtott.

Fáradhatatlan munkájával nagyban hozzájárult, hogy az 5-ös

szavazóköri terület teljesíteni tudta feladatát.

Odaadó munkájukért az 5-ös szavazóköri terület szavazatszedő bizottsága köszönetét fejezi ki.

Szavazatszedő bizottság elnöke, Supka Kálmán

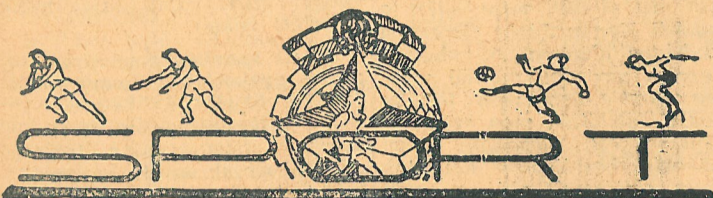
Nem tudunk a lakásainkhoz feljárni

Még csak egy fél napja esik az eső, de, aki a Felső-majorba igyekszik, szomorúan tapasztalja, mily nehéz oda feljutni. Máris bokáig érő sárban járunk és nem vitás, mi lesz több napos őszi esőzés után.

A felsőmajori lakosok nevében fordulok az illetékesekhez, segítsenek rajtunk, könnyítsék meg

közlekedésünket be a városba. Javaslatunk: készítsenek a Hősök-teréről fel a felsőmajori házakhoz 1 és fél-két méter széles murvás, vagy salakos gyalogfeljártót. Ezzel biztosítanak a rossz idő tartamára a gyalogközlekedést.

Deberle Ede felsőmajori lakos.

Tatabányai Bányász—Várpalotai Bányász 7:0 (3:0)

A TATABÁNYÁN lejátszott mérkőzésen a várpalotai csapat: Vajda — Mészáros, Zsótér, Boros — Terbe, Szabó — Fiaman, Kovács, Di Giovanni, Kémáves, Berbély felállításban játszott.

Az első féldőben első perceiben látszott, hogy Tatabánya sorsdöntőnek veszi ezt a mérkőzést. A 7. percben Ikláai lábáról leesett labda, hátrafelé perdült, s a befutó tatabányai csapat a hálóba vágta. Szórványosan és keveset támadunk, mert a tatabányai csapat eléggé keményen játszik, főleg Hári talpalásai veszélyesek. A játékvezető csaknem valamennyi ítélete fordított. S így a kedv nélkül játszó csapatunk ellen ha marosan 3:0 arányban vezet a tatabányai csapat.

A második féldőben tovább folytatódik a tatabányai felény, melyet teljesen jogtalanul megadott 11-essel 7:0-ra fejeznek be.

A palotai csapatnak egyetlen jó meglepetése nem volt.

A TATABÁNYAI CSAPAT lényegesen jobb, mint a miénk. Ezért nem volt szükség sem a rendkívül elfogult bíróra, sem a durva játékra, sem pedig arra a csúnya botrányra, amit a palotai kapu mögött álló szurkolók idéztek elő, a játékosok sértegetésével. A tatabányai csapat egy pár tagja rendkívül durván, alacsonyán játszott. A palotai csapatból nehéz kiemelni valakit, nem volt meg a csapatban a multheti szív, meg a lelkesedés. Vajda is formán kívül védett.

Veszprémi Vasas—Várpalotai Bányász II. 1:0

A veszprémi csapat csak Sági öngóljával tudta megnyerni a mérkőzést.

Várpalotai Bányász ifj.—Veszprémi Vasas ifj. 2:1.

Gyermektorna

Múlt héten megindult a gyermek-torna. Ezúton értesíti a sportkör vezetősége a szülőket, hogy aki gyermekét tornáztatni kívánja, jelentkezzen a sportkör irodájában. Részletes felvilágosítást ott adnak. Korhatár: 3—12 év.

vezetőség.

Atlétika

A Városi Tanács oktatási csoportja és a Városi TSB közösen spártakiadót írt ki a várpalotai úttörők részére. A várpalotai úttörők három sportágban (atlétika, torna, labdarúgás) mérkőzést szerveztek és tudásukat. A spártakiadást ünnepélyes megnyitása vasárnap, október 23-án délután 9 órakor lesz a Várpalotai Bányász pályán. Utána bonyo-

lítják le az atlétikai számokat. Futások, ugrások, dobások, körülbelül 11 órakor játszzák le az első labdarúgó mérkőzést úttörőink.

A versenyekre szeretettel meghívjuk a bányász dolgozókat és városunk minden sportszerető dolgozóját.

Deberle Ede

Megválasztották a Vájártanuló Intézet sportvezetőségét

A DISZ Kultúrotthonban tartották meg a vájártnulók iskola sportelnökség választó taggyűlését ünnepélyes külsőségek között. Ebből az alkalomból kerültek kiosztásra az intézet országos második helyezéssel járó jutalmak.

Az ünnepi nagygyűlést Nagy Gábor, az intézet DISZ-titkára nyitotta meg. Üdvözölte Pécsi és Vajda elvtársakat, az MTH Központ kiáltóit. Beszédjében utalt arra, hogy ez a taggyűlés kettős ünnepet jelent, egyrészt az új elnökség megválasztásának, másrészt pedig az országos második helyezéssel megünneplését. Ezután Hecceg elvtárs, az intézet sportvezetője ismertette az elmúlt évben folyó sport eredményeit a különböző szakosztályokban. A beszámoló után hozzászólások következtek, amelyek híven tükrözték a tanuló ifjúság sport iránti szeretetét. A városi TSB részéről Deberle, Di Giovanni és Fényes elvtársak szólaltak fel. Igéretet tettek, hogy ebben az évben még fo-

kozott támogatást biztosítanak a vájártnulók sportolásiához. Végezetül Pécsi elvtárs az MTSE országos elnöksége nevében kiosztotta a második helyezéssel járó jutalmat. Az ünnepély igéretet jelentett, hogy a következő évben a vájártnulók még szebb eredményeket fognak elérni, még több eredményesen működő szakosztályuk lesz.

Sakk

Az 1955. évi sakkbajnokság a befejezéséhez közeledik. A döntőbe tizenketten jutottak be. Három péti, három vasutas Törekvés egy erőmű, öt bányász sakkozó küzd az elsőségért. A verseny eddigi eredményei alapján a következő a sorrend:

Lehoczky, Vörös, Hoffman, Móricz, Tóth, Simon. A sakkör szeretettel fogadja az érdeklődőket, a verseny hátralévő szakaszában.

Szűcs Szabó Benjámint.

A nép vagyonát nem lehet elprédálni

Még szeptember első felében Ferenc-bánya a 32.932-es számú F-4-es fejlettségű gépet kiküldte a bányából javítás végett. Joggal teleteltek fel a bányák vezetői, hogy rövidesen a gép visszakerül hozzájuk.

Mi a helyzet az F-4-es gép megjavítása körül? A gépet szétcsédték, jelenleg hat helyen fekszik anélkül, hogy javítanák. A hamus kapunál van egy alkatrész, a hegesztő-műhely előtt szintén fekszik a gép egynéhány darabja. A Központi-műhely rakár felőli oldalán lehet találni a gép több darabját, valamint az olajraktár és a kaparócsarnok között is hever egy pár darab. Ezenkívül két másik helyen hánykolódnak az alkatrészek. A gép értéke pontosan 151.377.78 forint. Ez nem kis összeg, s a legnagyobb felelőtlenség tűrni, hogy egy értékes gép, amely a bányászok munkáját könnyíti meg s emeli a széntermelést, így elkalldjon.

Javasoljuk a tröszt igazgatósága felé, hogy sürgősen vizsgálja ki a felelőst, ezért a nagyfokú hanyagságot, s érdeme szerint járjanak el a nép vagyonának tékozlói ellen.

Figyélő.

VÁRPALOTAI Bányász

A Városi Pártbizottság hetilapja. Felelős szerkesztő: Gara György. Felelős kiadó: Kertai Sándor. Szerkesztőség: Várpalota Bányász-üzem. Nyomdavezetés: Veszprém. Felelős vezető: Steltzer Ferenc.

Ahonnán az áramot kapja a bánya

A bánya és az erőmű nem hiába vannak szomszédságban, de testvéreknek is számítanak. Igen, csak egyidőben születtek, aztán együtt nőttek, fejlődtek az évek során. De a szoros kapcsolat nemcsak így családias formában lehet fel. És erről beszélgetünk Csiki elvtárral az erőmű főmérnökével. A bánya szent ad, az erőmű áramot, a szén ahidrátlásához pedig gőzt szolgáltat. Már csak ezért is érdemes közelebbről megismerni társaságunkat.

Hülber Rudolf elvtársat, az erőmű egyik legérettebb dolgozójával hadunk keresztül az udvaron. Mögöttünk négy hatalmas hűtőtorny magasan, az előttünk lévő épülettől pedig motorok dübörgése, gépek zúgása hallatszik. Hülber elvtárs közben magyarázza, hogyan közelítenek az egyes folyamatok, hogyan születtek az áram.

Bélelve az épületbe, szivattyúkat és kondenzátorokat látunk, mert a sorrend így következik: hűtőtorny, szivattyú, kondenzátor. — Keskeny falpészt vezet fel az emeletre. Itt vannak a turbi-

nák. A hatalmas szürke testek dübörgésében szinte érezkelni lehet az áram keletkezését. És a műszerek, — mert a gépek oldalán mindenfélé csillógó mérők, ellenőrző műszerek vannak — segítségével a turbina gépészek szabályozzák, engedelmeshedni tanítják a gépeket. A hármas turbinánál idős Borbély János gépész dolgozik. A nagy zajtól csak kiabálva tudunk beszélgetni. Mire kell legjobban figyelnie? Az elvtárs rendes magasságot és a vácuumot kell biztosítani, ami annyit jelent a gyakorlatban, hogy kevesebb gőz-fogyasztással többet lehet termelni. Mert a turbina-gépészek is versenyben vannak egymással és Borbély bácsi nem tartozott soha az utolsó közé.

Tovább megyünk Hülber elvtárral. A lánccsal vezérelt terembe vezet. Jobbról erős vasrácsos ajtó mögött — sárga, zöld, fehér sávek lát az ember. Ezek vezetnek az áramot, és itt bizony már nagyon kell figyelni, mert mindenhol fenyeget a magas feszültség. Beérünk a vezérlő terembe. A hatalmas kapcsolótáblák előtt

Németh és Halasi elvtársak dolgoznak. Ők végzik az áram irányítását, érzékelni, finom műszerek segítségével. A járatlan emelőre nehezen tudna eligazodni, de azt megállapíthatja, hogy ez a munka a legnagyobb gondosság és szavat nyomon lassan megérti az ember a munka lényegét. Itt az 500 V-os áram, a belső teremben pedig már 5000 V feszültség irányítása történik. A csillógó műszerek hajszt mutatói, hasonlóan a legérzékenyebb ideg-szálakhoz, a legkisebb rendellenességre is reagálnak. Úgy nyúlnak, ágaznak lefelé a falon a harvastagságú kábelek, mint óriásra nőtt indák. Vezetik az áramot a földbe, innen újabb kábelek viszik tovább a gépeket meghajtó erőt, az értékes energiát. A vezérlőteremben találkozunk a technika fejlődésével is. Újabb és korszerűbb eszközök bevezetésével könnyítik meg és teszik eredményesebbé a munkát.

Erdemes itt kissé elidőzni a generátorok, transzformátorok között. Hülber elvtárs mindent gondosan, részletesen elmagyaráz és szavai nyomán lassan megérti az ember a munka lényegét. Itt az 500 V-os áram, a belső teremben pedig már 5000 V feszültség irányítása történik. A csillógó műszerek hajszt mutatói, hasonlóan a legérzékenyebb ideg-szálakhoz, a legkisebb rendellenességre is reagálnak. Úgy nyúlnak, ágaznak lefelé a falon a harvastagságú kábelek, mint óriásra nőtt indák. Vezetik az áramot a földbe, innen újabb kábelek viszik tovább a gépeket meghajtó erőt, az értékes energiát. A vezérlőteremben találkozunk a technika fejlődésével is. Újabb és korszerűbb eszközök bevezetésével könnyítik meg és teszik eredményesebbé a munkát.

Utolsó állomásunk a kazánház. A gőz fejlesztése négy kazánban történik. A vörösen izzó tüztérbe úgy fuvatják a szénport. Az épület végeiben társzivatályok működnek, és ugyancsak itt történik a vizálgatás. Ez a folyamat is — épp úgy, mint a többi — rendkívül fontos. A kazánokban nem maradhat lerakódás, és erre a laboratórium dolgozói ügyelnek.

Járam az inotai, a sztálinvárosi erőművekben, és most az előzőkhöz viszonyítva, méreteiben törpe üzemet ismertem meg. De összegezve a látottakat, azt írhatom, hogy a bánya testvére — a várpalotai erőmű — fejlődik és egyre korszerűbb lesz. Mint a lánccsal kapcsolódó egyes munkafolyamatok és az üzem dolgozói szoros együttműködéssel örködnek, hogy a természet ne törtéhenesszen zavar. Ezt a szellemet éreztem az egész idő alatt, amikor az elvtársak munkáját figyelttem, amikor elbeszélgettem velük. A várpalotai erőmű dolgozói teljes szívvel szeretik az üzemet.

G. S.